

heder, der har over 5 Arbejdere, indenfor Haandværk og Industri og et samlet Antal Arbejdere af nær ved 200 000.

Det foreslaas dog, at der ikke skal indføres Bedriftsraad i Virksomheder, der kun har mellem 5 og 10 Arbejdere, idet der her foreslaas anvendt et Tillidsmandssystem, men i alle Virksomheder med 10 Arbejdere og derover skal der være Bedriftsraad. Man undtager dog de af Stat og Kommune drevne Virksomheder, fordi man mener, at Arbejderne som Vælgere baade til Kommunalbestyrelsen og til Rigsdagen som Arbejdere gennem Tjenestemandsløven har Adgang til at tale med. Men jeg forstaaer dog den højtærede Socialminister saaledes, at han er villig til at optage en Forhandling om, at ogsaa disse Virksomheder paa en eller anden Maade kommer med ind under Løven. Som man ser, skal der kun oprettes Bedriftsraad, for saa vidt mindst Halvdelen af de i vedkommende Virksomhed beskæftigede Arbejdere ønsker det. Jeg billiger ligeledes, at Antallet af Raadsmedlemmer skal kunne variere efter Bedriftsraadens Størrelse fra 3 til 7, saaledes at de mindre Virksomheder ikke faar et saa stort Raad, at Indretningen vilde blive upraktisk. Derimod vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, hvordan man har tænkt sig Forholdene ordnet indenfor Sæsonfagene. Jeg kunde tænke mig, at der her var et Forhold, der krævede nøjere Udarbejdelse af Rammerne, thi vi ved, at i Sæsonfagene kan der den ene Dag være 15 Mand i Arbejde og en Uge efter maaske kun 3. Antallet af Arbejdere kan svinge i høj Grad baade under Antallet 5 og over Antallet 10. Med Hensyn til Sæsonfagene kræves der vistnok en nøjere Udformning af Bestemmelserne.

Ogsaa de Opgaver, man har tiltænkt Bedriftsraadene, forekommer mig saare fornuftigt fastsat. Jeg lægger særlig Vægt paa, at Raadene skal have Ret til hos Arbejdsgiverne at kræve Adgang til at gøre sig bekendt med det til Grund for Regnskabet foreliggende Materiale. Jeg ser ligeledes en Fordel i, at Bedriftsraadene skal kunne optage Spørgsmaalet om Lærlinges Uddannelse i den paagældende Virksomhed, saaledes at denne Uddannelse ved en fornuftig Forhandling mellem alle Parter kan blive lagt saaledes til Rette, at det vil gavne de Erhverv, som senere skal benytte de uddannede Lærlinge. Vi ved jo, at man mange Steder navnlig i Fabrikkerne efterhaanden er kommet op paa et saadant Utal af Lærlinge, at Uddannelsen i mange Tilfælde ikke svarer til det,

som maa kræves, hvis de unge Mennesker skal uddannes til alsidige Haandværkere i deres Fag. Jeg er enig med dem, der mener, at smaa Virksomheder i Almindelighed bedre kan uddanne Lærlinge. Derfor er det ogsaa nødvendigt, at man der, hvor der ikke hersker ideelle Forhold, vækker Interesse hos alle Parter for, at Uddannelsen kan blive saa god som muligt. Det haaber jeg ikke, der skal blive nogen Uenighed om; der kan maaske blive nok endda. Endelig foreslaas det, at Raadet skal kunne faa Indflydelse paa „Formen for Indskrænkning af Arbejdstiden som Følge af manglende Arbejde; Principperne, efter hvilke en ved manglende Arbejde nødvendiggjort samlet Afskedigelse af et i Forhold til Virksomhedens samlede Arbejderantal betydeligt Antal Arbejdere skal finde Sted“. Jeg citerer her Lovforslagets § 7. Jeg synes, det er rimeligt, at der finder en Forhandling Sted i saadanne Tilfælde, og ogsaa at Afskedigelsen af en Arbejder, der har været i Virksomheden i over 2 Aar, kan drages ind under saadanne Forhandlinger. At en Arbejder ikke skal kunne afskediges som Følge af sin Virksomhed som Medlem af Bedriftsraadet, betragter jeg som en Selvfølge.

Den højtærede Minister gav en saa udførlig Redegørelse for Forslagets Indhold, at jeg i denne Omgang skal nøjes med det, jeg har fremdraget. Hvad man tilsigter, er jo at gøre Arbejderne mere medinteresserede, end de ifølge Forholdenes Natur kan være det i Øjeblikket. Hvorledes skulde man kunne vente virkelig Interesse, naar de paagældende Arbejdere er udelukket fra det Grundlag, hvorpaa en saadan Interesse kan hvile? De, der mener, at Produktionen bør fremmes, bør ogsaa være med til at forsøge paa at bryde nye Baner, thi jeg tror, at en Lov som denne, som vil blive Spiren til en hel Nyorientering, netop vil bevirke, naar den en Gang bliver rigtig indarbejdet, at Produktionen bliver forøget alene af den Grund, at Arbejderne ser, at det Udbytte, der indtjenes, ikke udelukkende gaar til nogle enkelte, undertiden Virksomheden fjerntstaaende Personer. Vi maa have større Offentlighed, vi maa have Kontrol og Tilsyn gennem Arbejdernes Repræsentanter, Adgang til at følge Bedrifternes Forretningsførelse, Regnskaber, Udbyttefordeling m. m. m. Naar Arbejderne saaledes faar et større Kendskab til Konkurrenceforhold m. m. indenfor de Virksomheder, de beskæftiges i, tror jeg, at man derigennem vil sikre en Udvikling af Produktionen, navnlig da hvis man vil